

dignitate iurisdictione procedit. ibidem num. 7
 Ordinariae dignitati quando aliquis casus perpetuo competit ex privilegio Principis, non persona; Ordinariae est iurisdictionis. ibidem num. 8
 In casibus specialibus perpetuo concessis dignitati Ordinariae, si in prima instantia commissio non subscripta manu Sanctissimi impetrata retinetur in Senatu, causa Ordinatio remissa. ibid. n. 11
 In casibus à Trident. commissi Ordinatio cum clausula (etiam tanquam Sedi Apostolicae Delegato) an commissio alteri impetrata absque subscriptione percutere dicatur Ordinarij instantiam. ibid. n. 12. cum seqq.
 Referuntur Trident. Decreta, quibus Ordinatio casus aliqui committuntur cum clausula (etiam tanquam Sedi Apostolicae Deleg.) ibid.
 Ordinarium, cui causa à Canone committitur etiam tanquam Delegato, non procedere iurisdictione Ordinaria, sed Delegata, qui tenuerint. p. 380. n. 13
 Vbi prima opinio refertur. ibid.
 Ordinarium à Canone Delegatum Ordinaria procedere iurisdictione, qui absolute tenuerint. ibid. n. 15
 Ordinatio commissi causa à Canone aliquid addente, vel detrahente de iurisdictione ordinaria antea sibi competente, tunc uti Delegatus procedit, & ad Delegatum, non ad Metropolitanum appellatur. ibidem num. 16
 Si causa nouiter Ordinatio à Canone commissi etiam tanquam Sedis Apostolicae Delegato, quae de iure communi etiam competeat, excitata censetur sua iurisdictione Ordinaria, non autem translata in Delegatam. ibid. n. 17
 Et tunc ab Ordinatio ad Metropolitanum appellatur. ibid.
 Qui hanc tertiam opinionem teneant, recensentur. ibid. n. 18
 Ordinatio facta commissio per Papam addita clausula (tanquam Delegato) vel potestate Nostra, &c. in casu alias de iure communi Ordinatio pertinente, transfertur iurisdictione in Delegatam. ibid. n. 19
 Secus quando à Canone committitur etiam cum aliqua ex dictis clausulis. ibid. n. 20. & 21. & seqq.
 Et tunc non ad Papam, sed ad Metropolitanum appellatur. p. 381. n. 21. & seqq.
 Episcopus in visitatione commissi ex Trid. procedit uti Ordinarius, cum sibi de iure communi pertineat. ibid. n. 25
 Doctores simpliciter firmantes, Ordinarium procedentem ab ordinaria, & Delegata potestate, praesumendum Ordinaria processisse, conuertuntur. ibid. n. 26. & seqq.
 Ordinarius in casibus sibi à lege, aut à Principe commissis, aut uti Ordinarius dumtaxat, aut uti Delegatus tantum, non utraque simul eo tempore procedere potest. ibid. num. 27
 In commissionibus, per quas non excitata sollicitur Ordinarij iurisdictione, statim Breui manu iurisque ministerio auocata in delegatam transfunditur. ibid. n. 28

Ordinatio si sit facta commissio in casu alias de iure communi sibi pertinente, cum clausula, quod simul utraque potestate Ordinaria, & Delegata procedat; tunc in dubio ex Ordinaria processisse intelligitur. p. 382. n. 29
 In casibus à lege vel Principe Ordinatio commissis, in quibus non alteratur Ordinaria potestas; commissio non subscripta manu Sanctissimi alteri impetrata retinetur per Senatum, causa remissa Ordinatio. ibidem num. 30
 Secus in casibus, qui denno Ordinatio committuntur cum clausula significante auocationem, qui de iure communi sibi non competeant. ibid. n. 31
 Ordinatio facta commissio in casibus exemptorum à Canone etiam tanquam Delegato, an uti Delegatus, an uti Ordinarius procedat. ibid. n. 32. & seqq.
 Ordinarius ipso iure recuperat iurisdictionem in exemptum semel sublato impedimento exemptionis in aliquo casu, aut auocationis. ibid. n. 39. & seqq.
 In casibus exemptorum in quibus Ordinatio datur à iure cognitio etiam tanquam S. Apostol. Delegato, commissio non subscripta retinetur per Senatum, causa Ordinatio remissa in prima instantia. p. 383. n. 49
 Casus in quibus Ordinarius potest procedere in exemptos. p. 384. n. 50. remissus.
 Ordinarius (cui Senatus primam instantiam remisit) non potest procedere in ea, virtute commissionis non subscriptae alteri directae, sed sua iurisdictione Ordinaria. p. 389. num. 37
 Ordinarius suam sententiam exequitur, quae per desertionem, vel ob non appellationem in rem iudicam transfuit. p. 410. n. 33. & 34. cum seqq.
 Ordinariorum iurisdictione habet iuris assistentiam. p. 427. n. 21
 Ordinarij potestas ex sola iuris assistentia probatur & conseruatur. ibid. n. 23
 Ordinarius cui per Senatum fit Bullarum remissio in prima instantia, an uti Delegatus, & in via executiua, an uti Ordinarius, & in via Ordinaria procedere debeat; grandis merito semper fuit reputata difficultas. p. 485. à n. 1. cum seqq.
 Assertio affirmantium absolute uti Delegatum, & in via executiua procedere debere Ordinarium, refertur ab Authore fundata. ibid. n. 2. & seqq.
 Ordinarium, cui Papa delegat causam ei alias de iure competentem procedere uti Delegatum, & auctoritate Delegata, non Ordinaria, nonnulli teneant. ibid. n. 3
 Ordinarium, cui causa Delegatur sibi de iure communi competens utraque potestate procedere qui firmantur. ibid. n. 4
 Author falsam probat opinionem de qua in numero 2. seclanctum, Ordinarium, cui fit litterarum Apostolicarum remissio, procedere uti Delegatum, & in via executiua. ibid. n. 5. cum seqq.
 Ordinatio idem Senatus remisit causam in prima instantia, quia sibi uti Ordinatio, & potestate propria, non aliena de iure pertinet, non impeditur per auocationem informem, ibid.

Ordinarius

Ordinarius non potest procedere virtute commissionis alteri specialiter iudici directae nominatum, quia desit intentio committentis. ibid. n. 6
 Ordinatio si causa uti tali, & de iure non competet, Senatus eam illi non remitteret. ibid. num. 8
 Ordinarius, cui litterarum alteri contra formam Trident. Decretum fit per Senatum remissio, non Delegata potestate, sed Ordinaria dumtaxat procedit. p. 487. num. 19. & seqq.
 Ad Ordinarij potestatem reuertitur causa cessante auocatione. ibid. n. 20
 Ordinatio cui directae est commissio etiam tanquam Sedis Apostolicae Delegato, an & quando Delegata, vel Ordinaria procedat potestate. ibid. n. 23
 Ordinarius, cui directae est commissio, nequit procedere utraque potestate Delegata, & Ordinaria simul, quia via semper confunditur, nisi expressè in commissione utraque praeseruetur. ibid. n. 24
 Flores de Mena dicens, Ordinarium, cui fit à Senatu remissio Bullarum, in executione procedere uti Delegatum, quoad cetera uti Ordinarium, declarat. ibid. num. 27. & seqq.
 Ordinarius procedit uti Delegatus ex commissione; ergo debet procedere via executiua, alia est propositio absolute sumpta. p. 488. num. 29
 Ordinarius, cui fit per Senatum Bullarum remissio, debet procedere indistinctè via Ordinaria, qui solent contendere. ibid. n. 30
 Et qua ratione moueantur ad sic sentiendum. ibid. n. 31
 Falsa & improbabilis horum assertio ostenditur. ibid. n. 35
 Ordinarius cui fit litterarum remissio, quando in eis alias executionem merentibus valeat, & debeat uti ordinaria procedere? latissime ostenditur. p. 490. à n. 50. & seqq.
 In his omnibus in quibus executor gratiae poterat de iure communi, & debeat cognoscere in via ordinaria; in his hodie ex Trident. patitur Ordinarius (cui fit per Senatum remissio) Ordinariè procedere debet. p. 492. n. 75
 Et econuerso in quibus executor de iure communi in via ordinaria procedere tenebatur, pariter & hodie Ordinarius tenetur, quando ei fit per Senatum remissio. ibidem num. 76
 Ordinarius cui fit per Senatum remissio litterarum impetratarum contra aliquem ob defectum iuris seu delictum, debet illum in via ordinaria audire. p. 497. n. 119. & à n. 107. cum seqq.
 Ab Ordinario pronisus, & possessor legitimus est contraditor ad impediendam immisionem prouisi Apostol. ex causa reservationis, quando ista non est notoria, sed obfcura, & dubia. p. 498. n. 120. cum seqq. cetera require prouisus.
 Ordinarius in Bullis sibi per Senatum remisit executiue tunc procedet, sicut & quando executor procederet, si sua commissio fuisset subscripta propria manu Sanctissimi. p. 504. num. 201

Ordinarius non potest à se abdicare iurisdictionem in prima instantia parte reclamante. p. 235. n. 11. cum seqq.
 Ordinarius non potest solo verbo, & sua sponte à se abdicare iurisdictionem uti iudex necessarius, quam praesens tenetur subditis administrare. p. 236. n. 13. & 14
 Ordinarius qui uti Delegatus (commissione carente) processit, non sustinetur acta ex qualitate Ordinarij, qua uti talis poterat cognoscere. ibid. n. 15
 Ordinarius nequit à se abdicare iurisdictionem Ordinariam. ibid. n. 16
 Ordinarius non potest subicere Clericum subditum inuitum & remittentem alteri iudici. ibid. n. 17
 Ordinarius remittens causam ad superiorem in prima instantia nec amittit iurisdictionem, nec ad superiorem fuit deuoluta. ibid. n. 18. cum seqq.
 Pars grauata per remissionem voluntariè factam ab Ordinario cause in prima instantia licet vitior recurrit ad Regem, ut iterum remittatur eidem Ordinario. ibid. n. 22
 Ordinarius à Legato suspectus & confitens causam oppositam licet facit remissionem ad superiorem. p. 237. n. 25. & 26
 Ordinarij censentur omnes illi qui officium perpetuum iudicandi habent. p. 278. n. 93
 Litterarum Apost. executio directae iudicibus particularibus per Senatum, remittitur Ordinatio, cui prima instantia competit deficiente subscriptione propriae manus Sanctissimi. p. 154. n. 61
 Mortuo exequutore (qui vim intulit) ex commissione non subscripta, Senatus remittit causam Ordinatio, non ad effectum procedendi perpetuo, cum id impedit Decretum retentionis, sed reponendi tantum. ibid. n. 63
 Remissio litterarum Ordinatio faciendae cum Regio Decretum ordinant eas retinendas in Senatu, quomodo compatiantur. ibid. n. 65. & seqq.
 Remissio litterarum Ordinatio ad finem reponendi dumtaxat, breui duratura non impedit, nec tollit effectum decreti retentionis, sed paulisper suspendit. ibid. n. 66
 Ordinatio remisit litterarum ad effectum reponendi stante retentionis Decretum, semper huic sunt affectae quocumque vadant. ibidem num. 72
 Inter decreta retinendi litteras, & remissiones ad Ordinatum ad finem reponendi, nulla repugnantia reperitur nisi in sonitu verborum, cum in fine, & effectu conueniant. p. 155. n. 76
 Retentio litterarum, ne procedatur ad earum executionem, at remissio earum, ad iam factam destruendam. ibid. n. 77
 Ordinarius, cui fit litterarum remissio mortuo exequutore ad finem reponendi, an ad petitionem solam partis, an etiam ad intimationem decretae violentiae reponere potest. ibid. n. 80. & seqq.
 Ordinarius, cui fit litterarum remissio per Senatum non ex iurisdictione litterarum, sed sua propria in prima instantia procedit. ibid. num. 81
 Ordinarius, cui litterarum retentae in Senatu remittuntur

Index Rerum,

mittantur ad finem reponendi mortuo executore, reponere tenetur, tam ad petitionem patris, quam ad solam decreti violentiæ intimationem. *ibid.* n. 85. & seqq.

Ordinarius, cui fit per Senatum litterarum remissio, licet non sit successor in iurisdictione executoris mortui, vel absentis, est tamen successor in eadem re, & cognitione. *ibid.* num. 86.

Ad auocationem primæ instantiæ ab Ordinario mixtæ cum Inquisitione non sufficit sola subscriptionis forma. p. 473. n. 93.

Ordinarius, cui fit per Senatum litterarum remissio in prima instantia: tenetur iure, & obligatione propria ratione officij iustitiam ministrare, & reponere ab alio malè gesta. p. 156. n. 88.

Senatus remittens litteras Ordinario ad effectum reponendi gesta per executorem mortuum, liberè ei potest in decreto iniungere repositionem. *ibid.* n. 89.

Ordinariæ iurisdictioni ne fiat præiudicium ex communicatione cum Delegata Inquisitionum, vtraque consideratur inclusa in cap. causæ omnes, quoad præseruationem primæ instantiæ. p. 471. n. 65.

Inquisitionum iurisdictioni auocabilis ex quo coheret iurisdictioni Ordinarij non auocabilis, efficitur auocabilis, & per participationem includitur in cap. causæ omnes Trid. *ibidem* num. 70.

Opinio sectantium iurisdictionem Inquisitionum esse Ordinarium reprobatur. p. 472. n. 80.

Indultum Cardinalis Ordinarij de libera collatione in mensibus referuatis prodest Capitulo habenti simultaneam prouisionem. p. 471. n. 71.

Rescriptum mittendum ad partes subscribendum esse, non casualiter, sed prouidè decreuit Concilium Tridentinum, vt certus sit Ordinarius de auocatione Papæ in prima instantia. p. 442. n. 14.

Ordinarius impudè hæsitat de auocatione in prima instantia si legitimè sibi de ea non constat. *ibid.* n. 15.

Si per supplicationem non subscriptam satisfieret formæ Trident. ingenti damno afficeretur etiam ipse impetrans, cum cogatur de ea docere coram Ordinario, & Senatu. *ibid.* n. 16.

Per supplicationem subscriptam propriæ manus Sanctissimi præsentatam in Senatu non evitatur remissio ad Ordinarium in prima instantia. p. 444. n. 30.

Monitoriales ad partes missas quibus inseritur rescriptum auocatorium subscriptum manu Sanctissimi probant subscriptionem ad effectum euitandi remissionem Ordinario. *ibid.* num. 32.

Causæ hæreticæ prauitatis Ecclesiasticæ sunt, & ad Episcopum vti Ordinarium pertinentes. p. 470. n. 57.

Ordinariæ iurisdictioni per quaslibet delegationes generales, aut speciales in causis hæreticæ prauitatis Papa non intendit derogare, sed præseruare, vt Delegatus cum Ordinaria simul procedat. *ibid.* n. 58.

Inquisitionum primæ instantiæ nullum afferri potest præiudicium, quin simul inferatur primæ instantiæ Ordinarij. p. 472. n. 78.

Propterea vtrorumque auocatio non admittitur cum vtrique includatur in Trid. *ibid.*

Opinio dicentium iurisdictionem hodie accedere Ordinarij, & carere imperfectiōibus delegatæ, & habere excellentias ipsius ex connexionē cum Ordinaria, honestatur. *ibid.* n. 81.

Ordo.

Ordines metu assumptos non ratificat ordinatus per eorum exercitium, dum adhuc latet. p. 71. n. 29.

Quia primus consensus, qui nullus fuit, videtur perdurare, nec dum est ignorans denuo consentit, sed in virtute prioris consensus nullus agit. *ibid.* n. 30.

Ordo Ecclesiasticus confunditur, si sua vnicuique Ordinario non seruetur iurisdictione. p. 211. num. 8.

Ordo, & forma inducitur vbi datur prius, & posterior. p. 227. n. 28.

Origo, Originalis. Vide *Instrumentum, Littera, Sumpsum, Transsumptum.*

Originalis litteræ sunt omnino præsentandæ iudici Delegato, aliàs non acquirit exercitium iurisdictionis. p. 138. n. 38.

Originarius quilibet horum Regnorum legitimus est contradicitor ad se opponendum executioni litterarum obtentatur per alienigenam. p. 142. n. 118. & seqq.

Origo iurisdictionis Ecclesiasticæ, & fons est Sedes Apostolicæ quæ liberè de quibusvis causis Ecclesiasticis valet cognoscere. p. 211. num. 5.

Originalis litteræ gratiæ impetranti idem traduntur per Senatum, vt illis coram Ordinario (cui fit causæ remissio) vtatur, quia vti originales fidem, & probationem faciunt. p. 391. num. 57.

Originalis litteræ sunt de necessitate præsentandæ coram Delegato vt acquirit iurisdictionis exercitium, ita vt transsumptum Notarij aliàs non authenticum non profit. p. 392. n. 67. cum seqq.

Originalis litteræ semel præsentatæ possunt exemplari, vt exemplum in actis remaneat solemniter deductum, & istius tenorem in monitorialibus inseri. p. 393. n. 83.

Originalis scriptura si non probat, multo minus exemplum etiam solemniter ex eo sumptum. p. 430. n. 4. & seqq.

Contra originale quidquid opponi potest, patitur eius exemplo. *ibid.*

P

Paclum.

Consuetudine nequit fieri quod nec pacto. p. 251. n. 8.

Paclum contra naturam, & substantiam actus non valet nec tenet. *ibid.* n. 9.

Pacta inter Religiosos, & Prelatos, seu Rectores valent inita, nisi per proximum Capitulum Generale, aut Provinciale sint resutata, & debito tempore resutatio intinuitur. p. 276. num. 77.

Papa seu Pontifex. Vide *Princeps, Subscriptio, Supplicatio, Signatura.*

Papa potest mittere Prædicatores Euangelij in vniuersum, & alicui Principi Christiano submittere

& Verborum.

submittere eos, qui vim prædicationi inferunt, & impediunt. p. 20. num. 174. & 175.

Papa contentari solet vna Generali supplicatione ad litteris retentis allatione. p. 40. n. 73. & 74.

Papa aliquando permittit quædam negotia tractari per Catholicos Reges Ecclesiastica, sua salua autoritate, vt appareat suauitas legis temporalis Euangelicæ. *ibid.* numero 76.

Papa vniuerso præstet Orbi, & singulorum Regnorum mores faciliè ignorat. p. 48. num. 126. & seqq.

Papa multoties per importunationem nimiam concedit non concedenda. p. 62. num. 8. & seqq.

Papæ potestas nullis legibus, aut regulis coartatur. p. 68. n. 2.

Papa facit vnum Consistorium cum Deo, *ibid.* num. 3.

Papæ non potestas, sed voluntas disceatur in Bullarium retentione, quæ certa est nolle aliquid disponere in perniciem Reipublicæ spiritualis, aut temporalis, *ibidem* numero 4.

Papa etiam semel informatus de inconuenientis litterarum retenturam similes duplicans adhuc retinendas, cum non à mente eius, sed ab officialium negotiatione procedere præsumitur, firmat Menchaca. p. 69. n. 10.

Pontifici iterum atque iterum mandanti quod repugnat Reipublicæ, iterum replicari, cum non fiat ad contentiōnem obdurecere, sed veritatem studiose indagandam, firmat Zeballos. *ibid.* n. 13.

Si Papa informatus secundam remittat iustionem, posse secundo supplicari, & iterum suspendi executionem donec tertia accedat iustio, firmat Henriquez. *ibid.* n. 15.

Papa dum non est instructus & certus de inconuenientis priorum litterarum (quas Senatus retinuit) secundam concedens iustionem, de nouo non sentit, sed agit virtute prioris consensus idem contentiōnis inconueniens. p. 71. n. 31. & seqq. & fusum.

Papa non vult ita durius agere contra Regem per ttes iustiones, cum eius non sit intentio Regis, aut Regni iuribus, & consuetudinibus derogare. p. 72. n. 39.

Papa non impedit Regem retentionis Regalia vti, sed in genere prudenter hortatur, & terret, ne ministri per abusum excedant. *ibid.* num. 40.

Pontifex semel informatus à Senatu de inconuenientis priorum litterarum non solet ita durius agere, vt aliam mittat iustionem. p. 73. num. 45.

Pontifex vti Pastor euigilans semper suos inuitat ad pacem, nec vult aliquem vim pati. *ibid.* n. 46.

Pontifex semel informatus de damno Reipublicæ non dubitat remedium adhibere, nec aliud verendum de suo paterna amore, ad quem nos inuitat pro reparatione damni orti ex suis litteris, & decretis. *ibidem* num. 77. & seqq.

Papæ placet vt iterum ac iterum sibi replicetur, circa damnum Reipublicæ, vt veritas clarius luceat. pag. 76. numero 70. & sequentibus.

Papa multum defert Senatus examini ad Bullarium retentionem eiusque informationi super damnis oriundis ex litterarum executione. p. 83. n. 59.

Papa non potest sine causa alicui auferre beneficium, & alteri dare. p. 102. n. 39.

Papa ex iusta causa auferre potest beneficium alicui, data tamen recompensa. p. 103. n. 39. & 31. & seqq.

Papa non intendit detrahere Regaliæ retentionis litterarum Regi competenti de iure, & immemorali. p. 72. n. 39.

Si Papa tantam fidem adhibet relationi Senatus super legitimitate causæ suspendendarum litterarum, multo magis executor eorum. *ibidem* num. 40.

Sicut Papæ pertinet Ecclesias & Parochias quoad spiritualitatem diuidere, ita & Principi diuidere Prouincias, tertiota, & iurisdictiones, quoad temporalitatem. p. 180. num. 11.

Papa Ecclesiæ Princeps potest Diocesim separare, & illam alteri inferiori Prælo supponere. *ibid.* n. 12.

Papæ ampla est potestas in erectione noui Episcopatus per dismembrationem aliarum Diocesum, *ibid.* n. 13.

Ad Papam solum pertinet diuidere Dioceses inter Prælatos Ecclesiasticos. *ibidem* numero 14.

In signum Supremæ potestatis, *ibidem* numero 15.

Papa quando organo vocis suæ loquitur, tanquam prima persona loqui videtur, quia per se scribere, & loqui, sunt actus personalitatem denotantes. pag. 243. numero 40. & 41.

Papa vix potest habere notitiam eorum, quæ continentur in commissionibus annulo munitis, tam ob multitudinem eorum, quam grauium occupationum. pag. 236. numero 10.

In contractu gesto à Papa non tanquam Papa, sed tanquam priuata persona ex proprio patrimonio, an videatur ei consentire vti Papa. p. 316. n. 45. cum seqq.

Papa multitudine negotiorum impeditus, nec præsumitur, nec potest expeditorum habere notitiam. p. 246. n. 14.

Etiam in solitis expediri, vti pluries decidit Rotæ. *ibid.* n. 15.

S. D. N. Papa Vibanus VIII. hac ætate feliciter Ecclesiam vniuersalem gubernans laudatur. p. 413. n. 7.

Papa Vibanus VIII. ante creationem nominabatur Mapheus, subscribit supplicationem, *fit M.* cum prima littera nominis proprij sua propria manu & littera. *ibidem* num. 8.

Papa non est consulendus ob moræ periculum, p. 25. n. 19. cum seqq.

Scandalum, & Periculum Reipublicæ quando timetur, & Pontifex consili non potest posse recurri ad Regem; firmat Diana. p. 26. num. 24.

Pontifices semper cognouerunt extremam Hispaniæ, longum iter, & difficilem aditum, quam excauit in multis non patientibus dilationem. p. 18. n. 46.

Pontifices antiquitus creabant Legatum à la-
D D d tere

Index Rerum,

tere aliquem Prælatum Hispaniæ ad cui-
tanda diſpendia cauſata ob neceſſitatem re-
currendi ad eos. *ibid.* n. 49
Papæ licentia requiritur impoſitione tributo-
rum comprehendente Clericos, etiam ad
bonum, & vtilitatem communem & publi-
cam. *p.* 29. n. 59
Secus ſi neceſſitas vrgeat, & periculum ſit in
mora, & facultates laicorum non ſuppetunt
ibid. n. 62
Papa multum deſert Regaliis, & conſuetudinibus
immemorabilibus Principum Chriſtiani-
ſſimorum, circa res ſpirituales maximè in Re-
gno Hispaniæ tam remoto à Sede Apoſtol.
p. 57. n. 199
Patientia.
Multa per patientiam tollerantur, quæ exigen-
te iuſtitia, ſi in iudicium deducerentur non
tollerantur. *p.* 95. n. 17
*Patrimonialis, Patronus. Vide Ius Patronatus,
Beneficium.*
Lex Regia loquens de retentione litterarum in
derogationem beneficiorum patrimonialium
Diœceſis Burgenſ. &c. extenſa poſtea fuit ad
alia loca, in quibus ſimilis viget conſuetudo.
p. 122. n. 13
Super beneficio patrimoniali qui litteras impe-
tratas impetrauit, & illis vſus fuit abſque
examine Senatus amittit naturalitatem ho-
rum Regnorum, & fructus quorumlibet be-
nificiorum ſequetur. *p.* 130. n. 22. & ſeqq.
vide p. 136. n. 69. & ſeqq.
Prouiſio beneficii patrimonialis obſerua-
ta per ſi-
lium non patrimonialeſt nulla ipſo iure.
p. 141. n. 117
Filius quilibet patrimonialis legitimus eſt con-
tradictor ad e opponendum executioni pro-
uiſionis beneficii patrimonialis. *ibid.*
Patronus laicus ſemper eſt legitimus contradi-
ctor ad impediendam immiſſionem beneficii
impetrati abſque ſuo conſenſu. *p.* 142. n. 124.
& ſeqq.
Patroni contradictione accedente litteræ Apoſt.
collationis & executionis reſoluuntur, ob-
tentæ ſine ſui conſenſu. *ibid.* num. 126. &
ſeqq.
Etiam quocumque compareat poſt factam
executionem. *p.* 145. n. 143. & ſeqq.
Patronus, qui Eccleſiam dorauit pro remouen-
da diſſipatione bonorum Eccleſiæ poteſt re-
currere ad Regem. *p.* 25. n. 13
Text. in cap. adminiſtratores, & capit. Princeps,
& alia iura ponderantur per Martam. *ibid.*
n. 14. & ſeqq.
Pœnæ amiſſionis naturalitatis, & temporalita-
tis impoſitæ alienigenis impetrantibus,
eandem ſunt impoſitæ impetrantibus Bullas
in derogationem Patronatus Regis, & laico-
rum ex eiſdem legibus Regni. *pag.* 157.
num. 106
Rex Catholicus aſſerit ſe eſſe non ſolum Prote-
ctorem S. Inquiſitionis Hiſpaniæ, ſed Patronum.
p. 469. n. 52
Patronus Eccleſiaſticus non comprehenditur
in reſeruacione, aut auocatione quando re-
peritur mixtum cum Patronatu laico. *p.* 471.
num. 77
Rex Catholicus ſeruet ſe Patronum, & Pro-
tectorem S. Inquiſitionis Hiſpaniæ eſſe. *p.* 477.
num. 118

Pauper. Vide Miſerabilis.
Pauper in cauſis matrimonialibus non cogitur
litigare nec in prima, nec in aliis inſtantiis
iuxta Tridentini Decretum. *p.* 448. n. 17
Quo Decreto loquente de paupere tantum in-
cluditur, & comprehenditur quilibet miſe-
rabilis perſona. *ibid.* n. 18. & ſeqq.
Pauper ex Trident. non cogitur vltra Prouin-
ciam litigare in qualibet inſtancia in mat-
rimonialibus, niſi altera pars offerat alimenta,
& expenſas litis miniſtrare. *p.* 449. n. 33

Pax.
Paci omnium Prouiſiarum prouidendum eſt.
p. 7. n. 22
De Pace Eccleſiarum tractate boni Principis eſt.
p. 10. n. 65
Pax ſi ab omnibus ametur, & tota Republica
morum honeſtate veſtitatur Regnantis eſt laus,
p. 12. n. 82
In Pace ſubditorum Regis honor conſiſtit. *ibid.*
num. 91
In Pace Eccleſiarum conſiſtit Imperij ſecuritas.
p. 11. n. 71
De Pace omnino procuranda in Reipublica.
p. 82. n. 52. remiſſiue.
Ob Pacem habendam, & ſcandala vitanda mul-
ti ſunt caſus ſpeciales in quibus receditur à
iure. *p.* 83. n. 53. remiſſiue.
Pax conſeruat ex obſeruantia legum, & priuile-
giorum, aliter vè ſcandalum naſcitur. *ibid.*
num. 54
Pax publica ne turbetur, nec bonum publicum
detrimentum patitur valet Rex inter Eccle-
ſiaſticos authoritatem ſuam œconomiam
interponere. *p.* 87. n. 25. & ſeqq.
Propter pacem poteſt Rex ius vnus alteri dare.
p. 103. n. 34
Propter pacem firmandam, & habendam, vt
ceſſent ſcandala, facilius reddetur Papa ad
diſponendum in prohibitis. *p.* 59. n. 210
*Pendens, Pendentia. Vide Lites, Recuſus ad
Regem.*
Pendente recuſu retentionis ad Regem, an
concordia inter colligantes abſque ſiſcalis
interuentu facit ceſſare recuſum quoad om-
nes. *n.* 1. & ſeqq.
Pendente recuſu retentionis monitorialium à
Romana Curia emanatarum in prima in-
ſtancia executoriales inſuper per contradic-
tas obtentæ in Rota, an ſub Decreto retentionis,
aut remiſſionis lato vel ferendo per Senatorem
comprehendantur. *p.* 344. n. 1. cum ſeqq.
Pendente recuſu in Senatu, an monitoriales in
prima inſtancia emanatæ percutiant Trident.
principalis cauſa debent conqueſcere. *p.* 346.
num. 20
Pendente ſecuritatatis cognitione nihil erit inno-
uandum, quod à ſecurato poſſit ceſcere. *p.* 350.
n. 60. & 61
De Pendentia litis coram alio iudice debet fieri
relatio Principi, aliàs auocatio non conſetur
facta à Principe ignorante illam. *p.* 454. n. 83.
& ſeqq.
Peracta Executio. Vide Executio, Littera.
Poſt peractam executionem litterarum, an re-
cuſu retentionis quis vti poſſit. *p.* 128. n. 1. &
ſeqq.
Poſt peractam executionem Bullarum in dam-
num

& Verborum.

num Reipublicæ ſi recuſus ad Regem nega-
retur, magna orientur fraudes. *p.* 131. n. 25.
& ſeqq.
Periculum.
Periculi cauſa ceſſante ceſſat periculum. *p.* 339.
num. 17.
Periculum eſt coram iudice ſuſpecto litigare.
ibid. n. 17
Periculum vbi eſt in mora multa permittuntur,
quæ aliàs non permitterentur. *p.* 25. n. 18
Propter periculum moræ quis ſubiicitur iudici
non iuo. *ibid.* n. 19
Ob Periculum moræ non conſulitur Summus
Pontifex. *ibid.*
Periculum vbi eſt in mora poſſe Clericum pro
auferenda violentia recurrere ad Regem abſ-
que metu cenſuratum dixit Diana. *n.* 20. & 21
Ob Periculum in mora imminens ob longam
diſtanciam poſſe Regem Prælatos inobediem-
tes à Regno expellere, agnouiſt Diana. *p.* 26.
num. 23
Pericula, & diſpendia longe maiora conſideran-
tur in remotis Prouinciis, quam in proximis.
ibid. n. 31
Aditus ad Sedem Apoſtol. quando vrget neceſ-
ſitas publica, & imminet periculum non re-
quiritur, vt Princeps petat à Clericis contri-
butionem. *p.* 29. n. 60. & ſeqq.
Periculum inſtans, & diſtancia locorum excuſant
ab Ordinis poſtulatione. *ibid.* n. 64
Permiſſum. Permittere.
Permiſſum ad tempus cenſetur prohibitum poſt
tempus. *p.* 132. n. 38. & *p.* 250. n. 4. & 5.
Cauſa permiſſa, & prohibita mixtum con-
currentia, hæc vt fortior ad ſe illam trahit, &
attenditur. *p.* 462. n. 12
Perſeuerantia, & Perſeuerare.
Perſeuerandum in bene captis, ne inſtabiles
operam & oleum perdant. *p.* 205. num. 48. &
ſeqq.
Perſeuerantia eſt, ratione bene conſiderata per-
manſio iuxta Cicero. & D. Bernard. *ibid.* n. 54.
& ſeqq.
Abſque Perſeuerantia nec qui pugnat victoriam,
nec palam victor conſequitur, nutrit eſt ad
meritum, mediatrix ad præmium, ſoror pa-
tientię, filia conſtantię, & amica pacis, &c.
ibid. n. 56
Non perſeuerans vſque ad finem nihil egiſſe di-
citur. *ibid.* n. 57
Perſona, Perſonaliffimum, Perſonalitas.
Perſona voce, aut manu propria qui aliquid fa-
cere tenetur, nequit illum per alium explica-
re. *p.* 241. n. 26. & ſeqq.
Actus perſonaliffimus requiritur pro forma à iure
nequit per alium fieri quantumuis habentem
vices & authoritatem S. Apoſtol. vt Le-
gat. de lare. *p.* 243. n. 36
Perſonalitatem ſi denotat natura verbi in diſpo-
ſitione appoſiti: non egreditur perſonam,
ibid. n. 37
Papa quando organo vocis ſuæ loquitur, tan-
quam prima perſona loqui videtur, qui per
ſe ſcribere, & loqui ſunt actiones perſonalita-
tem denotantes. *p.* 243. n. 40
Subſcriptionem propriæ manus Sanctiffimi eſſe
actum perſonalitatem reſpicientem in quo
verus ſcribendi actus attenditur, non repræ-
ſentatiuus. *ibid.* n. 39. & ſeqq.
Eadem perſona diuerſo iure cenſeri poteſt, vbi

duplicis perſonæ iura in vna concurrentur.
pap. 314. num. 18. cum ſeqq. & *pag.* 315.
num. 28
Vna perſona, aut res diuerſo iure cenſeri po-
teſt diuerſis reſpectibus conſideratis. *ibid.*
num. 29
L. tutorem. ff. quibus aut indig. verba ſingula-
tia notantur, diſcreta ſunt iura, quan-
do plura in eadem perſona concurrentur. *ibid.*
num. 31
Cuius doctrinæ exempla deducuntur ex variis
Legibus & Doctores. *ibid.*
Iura diuerſa concurrentia in eadem perſona in-
ducunt diuerſitatem perſonarum, quia non
corporalis, ſed intellectualis conſideratio ha-
betur. *ibid.* n. 32
In eadem perſona concurrentia duo officia ſimul,
quodlibet retinet ſeparatim iura ſua, *ibid.*
num. 33
Dux perſonæ conſideratæ in eodem ſubiecto,
poteſt vna ſupplere defectum alterius. *ibid.*
n. 34. & ſeqq.
Dux perſonæ poteſt ſuis repræſentare & geſta
cum eo ex vna non ſuffragatur quoad aliam.
ibid. n. 38
Duerſarum perſonarum iura in vna concurrentia
non confunduntur, ſed quodlibet conſi-
deratur de per ſe, ac ſi eſſent in diuerſis perſo-
nis. *p.* 16. n. 42
In eadem perſona poſſunt ſimul concurrere di-
uerſæ qualitates, ita vt ratione vnus ſit exem-
pta, ratione vero alterius ſit Ordinarius (ubie-
cta. *ibid.* n. 44
Forma ſubſcriptionis Concil. Trident. eſt perſo-
naliffima excludens omnem fictionem, &
veritatem repræſentatiuam, atque ſubſcrip-
tionem per a quipollens. *pag.* 416. num. 39. &
ſeqq.
Perſona loquens in diſpoſitione non compre-
henditur. *p.* 464. n. 20
Niſi vbi ſubiecta materia aliud ſuadet. *ibidem*,
num. 21
Vel niſi eadem militet ratio in perſona loquen-
tis, quæ in alia. *ibid.* n. 22
Perſona inclufa in diſpoſitione ratione conne-
xitatatis, ſecum trahit perſonam excluſam, vt ſi-
mul capiat. *p.* 471. n. 75
Petens, Petitio. Vide Querela.
Petitio importuna non ſolum Papam & Princi-
pes temporales, ſed ipſum Chriſtum vicit.
p. 62. n. 9. & ſeqq.
Per importunam petitionem Papa multoties
concedit non concedenda. *ibid.* n. 8
Pignus.
Super pignore in ſubſtatione vendito, aut in-
ſolutum dato orta noua controuerſia per ter-
tium non via ſummariæ, ſed ordinaria tracta-
tur. *p.* 334. n. 5. & ſeqq.
Pignoris ius in re non perditur, creditore facto
Domino reuocabilitate. *p.* 155. n. 73
Primus contractus non nouatur, nec liberantur
pignora, aut ſideiuſſores per ſecundum in
maiorem firmitatem prioris factum. *ibidem*
num. 74
Secus ſi ſecundus fiat animo nouandi, & à pri-
mo recedendi. *ibid.* n. 75
Piſcatio, Piſcare. Vide Regalia.
Piſcationum redditus inter Regalia Principis
computatur. *p.* 14. n. 104
Ddd 2 Piſcare

Index Rerum,

Piscare non est de iure prohibitorum. *ibid.*
 Piscatio quantum ad protectionem est Regalia *ibid.* n. 106
 Principis. *ibid.*
Plenitudo. Vide Potestas, Absoluta.
 Plenitudini potestatis Principibus datae à Deo non conueniunt illicita. p. 100. num. 8. & sequentibus.
Pana, Panalis.
 Quibus pleantur poenis, & praxis procedendi in Senatu contra exequentes, aut interuenientes in executione litterarum Apostolicarum contra priuilegia, indulta, seu consuetudines horum Regnorum. p. 373. n. 57. & 58
 Siue Clerici sint, siue laici. *ibid.* & seqq.
Populus, & popularis actio.
 Populi iure foederis, vel pacis, alicui potestati submissi liberi esse non desinunt. pag. 13. num. 156
 Limita, nisi submissio ita procedat ut iurisdictionem etiam inducat. *ibid.* n. 157
 Populi salus suprema lex esto. p. 87. num. 21. & seqq.
 Popularis actio adscripta est cuilibet de populo pro iudicio publico. pag. 142. num. 122. & seqq.
Possessio, Possessorium; Vide Manuentio.
Contradictor, Immissio.
 Dum disceptatur de receptione legis nemo sua possessione priuatur. p. 51. n. 158
 Possessio conferendi quoad quaedam beneficia trahitur ad alia eiusdem speciei contenta in eadem dispositione. num. 68. & sequentibus, & à num. 64
 Causa vniuersalis possidendi attenditur. *ibid.* num. 69
 De possessorio beneficii cognoscunt Tribunalia Regia in Hispania iuxta receptiorem opinionem, & consuetudinem. pag. 138. numeri 86
 Possessio capta reducitur ad non possessionem per repositionem executionis litterarum virtute Decreti violentiae, & omnia ad priorem statum, quo erant ante earum executionem. p. 140. n. 102
 Et tunc rectè subintrat executio Decreti retentionis litterarum post eam obtenti cum sit sublatum impedimentum. *ibid.* n. 103. & seqq.
 Quem possidere vel in possessione esse, quaestio est meri facti, non iuris. p. 192. n. 34
 Super possessione etiam rei spiritualis, quae temporalis est cognoscitur laicus de violentia. *ibid.* num. 35
 Possessio virtute Breuis Cameralis nomine Camerae apprehensa ceditur per eam prouiso Apostolico. p. 262. n. 8
 Et datur eius virtute manuentio. *ibid.* n. 9
 Pluribus possidentibus potest contra vnum queri possessio, licet contra alios non, quando praedictum est separabile. pag. 274. num. 5
 Possessio apprehensa in capite, puta fortalio, Palatio, &c. extenditur ad omnes alias res, & bona adherentia, & connexa tanquam ad membra principalis capitis. pag. 233. numero 36
 Possessio sola non iustificata cum titulo saltim colorato non sufficit ad manuentionem

contra habentem iuris assistentiam. p. 319. num. 17
 Quando cum possessione simul allegatur priuilegium sufficit ad manuentionem, cum tunc possessio non sit adeo infecta nec habeat tantam iuris resistentiam. *ibid.* n. 19
 Possessorem condemnatum possessione non priuat mandatum de exequento non exequentum nec antea in vincem transferitur. p. 335. n. 11. cum seqq.
 Possessionis causa super beneficiis reseruatis potest ab executore Apostolico cognosci, p. 490. n. 58
 Possessio vacante executor pro immitendo prouisum Apostolicum non tenetur aliquem citare. p. 494. n. 92. & seqq.
 Possessorem tenetur executor perquirere (si adest) & citare, & eum in via ordinaria non executiuam audire. p. 495
 Possessor vbi adest, vel aliàs legitimus contradictor impedit executionem litterarum, & iudicium erit ordinariè cum eis tractandum. *ibid.* num. 106
 Quod & idem procedit hodie in Ordinario, cui fit per Senatum litterarum remissio, *ibid.*
 Possessor beneficii ab alio impetrati ob delictum, aliàmve causam iuris debet in via ordinaria non executiuam audiri, & vinci. p. 497. n. 107. & 108
 Aliàs executio est nulla, & attentata. *ibid.* n. 109
 Ac etiam si executio fiat ante appellationem, vel post eam interpositam à possessore, cuius beneficium fuit impetratum ob iuris defectum, aut delictum. *ibid.* n. 110
 Qui manutenendus est, non is, cui possessio per executorem attentata data fuit. *ibid.* num. 111
 Possessore stante executor gratia debet assumere partes iudicis, cum citare, & via ordinaria audire, & datur appellatio suspensiuam causans attentata. *ibid.* n. 115. & seqq.
 Vbi agitur de remouendo possessore, datur appellatio à sententia executoris, & suspensiuam causans attentata. *ibid.* n. 115
 Vbi agitur de remouendo possessore, censuræ sunt nullæ & attentatæ, quia ab executoris sententia datur appellatio suspensiuam. *ibid.* n. 117. cum seqq.
 Possessionem beneficii vacantem, si vterque praetendat prouideri, par titulus requiritur. p. 501. n. 159
 Secus si prouisus ab Ordinario possideat iam, quia impedit immissionem petitam à prouiso Apostolico. *ibid.* n. 166
 Possessor allegans titulum exclusivum iuris prouisi Apostolici, vel illum reddentem turbidum impedit immissionem cum Papa prouiso ab Ordinario non intendat praedictare. *ibid.* num. 163
 Et suspendit executionem, & cum eo agitur via ordinaria. *ibid.* n. 164. & seqq.
 Possessor non citatus quandoquomque compareat, etiam te non integra, immissionem factam reponere facit, vti attentatam & nullam. p. 502. n. 178. & 181
 Cui datur manuentio. *ibid.*
 Possessio instrumentalis non est manutenibilis prius non expulso per executorem possessore. *ibid.* n. 179
 Possessore

& Verborum.

Possessore non vocato executor non potest possessionem dare prouiso Apostolico. *ibid.*
 Ad possessionem vacantem impediendam par titulus est necessarius. p. 503. n. 185
 Possessio non priuat sequestrum beneficii de mandato Principis donec causa cognoscatur. *ibid.* n. 195
 Possessio data alicui vti successori ab intestato, reperto postea testamento dicitur iniusta, & proba, & non manutenibilis. pag. 143. num. 127
 Possessio quæ ex aliquo accidenti fuit resoluta, puta finito tempore arrendamenti, vel beneficii amobilis secuta reuocatione, & de aliis exemplis, non prodest ad manuentionem. *ibid.*
Potestas, & stringens. Vide Princeps, Papa, Absoluta.
 De potestate Vicarij Christi disputatio sacrilega abist à Christiana imaginatione. pag. 68. num. 1
 Potestas Papæ nullis legibus, aut regulis coartatur. *ibid.* n. 2. & seqq.
 Potestate caret superior præcipiendi aliquid ex qui cum scandalo, quia opponitur præcepto Diuino. p. 80. n. 22
 Potestas data à Deo Principi non fuit in destructionem, sed in edificationem. *ibid.* num. 23
 Potestas Principis iustitia coartatur, & ultra non potest, quam honestè potest, non quando laedunt pietatem, aut bonos mores. *ibid.* num. 24
 Potestatis Supremæ prætextu à licito recedere non licet. p. 99. n. 3. & seqq.
 Id est posse, quod licetè & iuste fieri potest. p. 100. n. 13. & seqq.
 Potestas eadem, quæ attribuitur Regi ad condendam legem, quia aliquis casus retentionis expressit, durat in condenda super aliis sub fundamentalis ratione genericæ comprehensio. p. 121. n. 49
 Ad potestatem inuolidam se restringens non sustinet actum ex valida tunc sibi competente. p. 167. n. 25. Vide restringens.
 Potestatem duplicem habens, si actum simpliciter faciat, actus sustinetur ex valida. p. 291. num. 3. & 4
 Potestatem duplicem habens si se restringat ad inuolentem, non sustinetur actus ex vtili, & valida. *ibid.* n. 5. & seqq.
Præcarium.
 Præcarium, & ex gratia Principis Tribunalia habent potestatem, quam ipse minuere, diuidere, & alteri applicare potest. p. 182. n. 34
 Præcarium possidere præsumuntur quæ ad Regem spectant. *ibid.* n. 35
 Præcarium & gratiam suam potest Rex modificare maxime ex iusta causa. *ibid.* n. 36
Prædictum. Vide Signatura, subscriptio.
Præiudiciale, Præiudicium. Vide Respublica, Princeps.
 Immissio in possessionem beneficii iuris Patronatus nequit fieri, quin inferat præiudicium possessioni patroni data à se non præsentato. p. 142. n. 125. & seqq.

De Præiudicali articulo prius cognoscendum altero suspenso. p. 162. n. 33
 Præiudicialia ea sunt, quando vnum excludit aliud. *ibid.* n. 34
 Præiudicium quando est separabile pluribus possidentibus potest contra vnum queri possessio licet contra alios non. pag. 274. n. 51
Prælati. Vide Inferior.
 Prælati in electionibus Capitularibus assistit vti Prælati iurisdictionem habens. p. 361. num. 7
 Prælati vti talis ideo assistit electionibus Capitularibus, quia de incidentibus inter eligendum iudiciale examen requiritibus cognoscit, quo non antea sua prima instantia consumitur. p. 363. n. 18. & seqq.
 Prælati in Capitulis Hispaniæ semper assistunt vti tales. p. 364. n. 28
 Prælati vti Canonici dignitas non attenditur in sedendo, sed antiquitas. *ibid.* n. 31
 Rotæ decisio elegans ad idem refertur. *ibid.* num. 32
 Prælati inferiores Episcopo iurisdictionem ordinariam habentes, an comprehendantur sub Decreto Trid. præseruantem primam instantiam Ordinarij. p. 217. n. 1. & seqq. *ibid.* n. 2
 Qui contrarium tenentur. *ibid.* n. 2
 Prælati inferiores probata per executoria sua iurisdictione ordinaria, venit appellacione Ordinarij. p. 220. n. 32
 Prælati inferiores probans præscriptionem exequenti dispensationes matrimoniales in illis etiam venit appellacione Ordinarij. *ibid.* num. 39
 Prælati inferiores habens iurisdictionem super sua Ecclesia Collegiata, aut Collegio, non comprehenditur in cap. causæ omnes, præseruantem primam instantiam Ordinarij, quia iste non est talis. p. 222. n. 55
 Adducitur ad idem declaratio S. Congregationis. *ibid.*
 Prælati Religiosi quibus gubernium populum sibi subiectarum demandauit Papa, non possunt eo inconsulto illas dimittere. n. 29. & seqq.
 Prælati potest conditionem Ecclesiæ facere meliorem, non tamen deteriorem. p. 273. n. 49
 Per vnum vel plures actus non censetur Prælati fauori Ecclesiæ renuntiare, cum etiam nec expressè. *ibid.* n. 41
 Prælati etiam cum suo conuentu nequit renuntiare priuilegio exemptionis, & Ordinarij se submittere. p. 276. n. 78
 Prælati seu maioratus possessor, si ex proptia pecunia emat ius vtilis dominij à feudatario, seu emphyteuta Ecclesiæ, aut maioratus, non consolidatur vtile illud cum proprietate dignitatis aut maioratus, nec eorum hæres illud vtile tenetur restituere successori in dignitate. p. 310. n. 39
 Prælati seu maioratus possessor condemnatus tanquam talis potest impedire executionem respectu sui iuris particularis, & personalis non tangentis dignitatem, *ibid.* num. 40 & seqq.
Prærogativa, Præminentia, Vide Regalia, Maioria.
 Retentionis recursus impedit vertit in datum prærogatiuæ & præminentie Regis p. 117. n. 3
 DDd 3 Pro

Index Rerum,

Pro praeminentia Regis defensione quilibet
vassallus est legitima persona, & contradi-
ctor. p. 142. n. 19. & seqq.
Si praeminentia Principum acquisita in Eccle-
sia ex consuetudine non conseruetur, scanda-
lum Ecclesia patitur vitandum. p. 201. n. 10
Inconueniens detrahens praeminentia Regis,
& auctoritati Senatus, praebet occasionem
turbationi vtriusque Reipublicae, & damnum
oppressis radicibus euitandum erit. pag. 390.
num. 52

Prescriptio.
Prescriptio inchoata tempore petimmo com-
pleta tamen tempore prohibitorum iudicia-
rum. p. 44. n. 97. & seqq.
Prescriptio bona fide inchoata & perfecta per
superuenientem malam fidem non redditur
illicita. ibid. n. 99
Tantum praescriptum, quantum possessum.
p. 117. n. 8
Prescriptio de vno casu vnius speciei exten-
ditur ad alium casu eiusdem speciei, quo non
fuit vltus praescribens. pag. 123. num. 65. &
seqq.
Praescriptione nitens sententia non iuuat vltra
praescriptum. p. 220. n. 38
Praescriptio iuris complicari, & inseparabilis
contra vnum, nec etiam in istius praescriptum
completa dicitur. p. 274. n. 56. & seqq.
Praescriptio iuris complicati, & inseparabilis
priuati & Ecclesiae non dicitur completa
contra priuatum per tempus Ordinarium, sed
quoad omnes tempus contra Ecclesiam re-
quiritur. ibid. n. 58
Praescriptionis interruptio facta per vnum pro-
dest aliis consociis. ibid. n. 59
Prasentatio. Vide *Literna, Commissio, Ius
Patronatus.*
Per solam commissionis praesentationem coram
Delegato nec perpetuatur rescriptum, nec
praesentatio dicitur iurisdictione. p. 285. num. 37.
cum seqq.
Praesentatio commissionis originalis de neces-
sitate requiritur vt Delegato adquiratur iur-
isdictionis exercitium, ita vt transumptum,
alias authenticum non proffit. p. 392. a. n. 69.
cum multis seqq.
Decisio Rotae qua dicitur reualidari processum
per subsequutam litterarum praesentationem
a principio omisam reprobatum ab eadem
Rota. p. 393. n. 79
Ante praesentationem litterarum executor ne-
quit valide exercere actum iurisdictionale.
ibid. n. 81
Praesentatio rescripti debet fieri solemniter per
manum publici Notarii cum appositione tes-
tium. ibid. n. 85
Praesentatus ante institutionem est legitimus
contradictor ad impediendam immisionem
prouisi Apolt. p. 495. n. 69
Prasumptio.
Vna prasumptio tollitur ex alia, & fortior vin-
cit debiliorem. p. 503. n. 190. & 191
In Prasumptio paritate praesertur reus, &
possessor. ibid. n. 193
Prasentio.
Praesentatio non dicitur iurisdictione ante citatio-
nem, nec rescriptum perpetuatum. pag. 285.
n. 37. & seqq.

Praesentatio non dicitur iurisdictione per solam com-
missionis praesentationem coram Delegato.
p. 340. n. 23. cum seqq.
Praesentio iurisdictionis non causatur ex cita-
tione nulla, aut nulliter expedita. pag. 294.
n. 31. & seqq.
Praesentationem iurisdictionis non inducit actus
nullus. ibid.
Executoribus pluribus in solidum nominatis per
praesentationem vnius, ceteri non excluduntur
perpetuo, sed isto mortuo, aut absente vnus
ex superstitibus prosequitur causam in eod-
dem statu. p. 149. n. 6
C. cum plures, 8. de officio Deleg. lib. 6. expendi-
tur, & late exornatur. ibid. & seqq.
Inter habentes aequale ius, melior est conditio
praesentantis. p. 150. n. 17
Ius eligendi, aut nominandi si competit pluribus
in solidum, inter eos admittitur praesentatio,
& praesertat praesentans. ibid. n. 18
Vt in procuratoribus in solidum datis. ibid.
num. 19
Inuentione, & piscatione praesentantis, & praes-
occupantis sunt animalia, & pisces. ibid.
num. 20
Praesentio iudicialis duplex est, altera, quae fit
a iudice, altera, quae fit a parte. pag. 151.
num. 26

Prima instantia. Vide *Instantia, Ordinarius,
Commissio.*

Princeps. Vide *Rex, Senatus, Retentio,
Vlexantia.*

Princeps Dei exemplo viduas habere debet sub
sua protectione. p. 6. n. 13
Principum praecipuum officium est, Ecclesiam,
dogmata, & Ecclesiasticas personas tueri. p. 7.
n. 29. & seqq.
Boni Principes est, omnia quae ad Ecclesiasti-
cam functionem spectant, tueri. p. 8. n. 3
Principis interest Religioni & Ecclesiae tran-
quillitas. ibid. n. 40
Principes maximam debet habere sollicitudinem
circa Dei dogmata, & Sacerdotum honesta-
tem. ibid. n. 42
Principes praesertim habent obligationem vti
Ecclesiae protectores Christianis Religionis
curam habere, statumque Ecclesiasticum in
pace conseruare. num. 43
Principes principali studio debent res Ecclesiae
tueri. ibid. n. 49. & seqq.
Atque cultum Diuinum. ibid.
Principes Catholici sicut Protectores sunt Ec-
clesiae, ita honoribus condecorandi a Ponti-
ficibus. ibid. n. 50
Principes Deo reddent rationem Ecclesiae, quam
a Christo tuendam suscepunt. ibid. n. 51
Principes a Deo potestatem acceperunt princi-
paliter, vt Dei Ecclesiam iuuarent. ibid. n. 52.
& 53
Principes vim, fraudes, & externa mala ab Ec-
clesia debent arcere. ibid. n. 54. & 55
Principes in Coronatione iurant defendere Ec-
clesiam, fidem, & Sedem Apoltol., quarum
sunt Protectores. p. 10. n. 58
Et sunt Protectores Conciliorum, & omnium
ad status Ecclesiastici conseruationem & iur-
isdictionem spectantium. ibidem numero 59.
& 60

Principi

& Verborum.

Principi quandoque licet diffinire super con-
cernentibus honestatem Ecclesiae, & eius
tranquillitatem. ibid. n. 63
Boni Principis est, de pace Ecclesiarum tracta-
re, & contritas reparare, & reedificare. ibid.
num. 65
Principes Christiani Protectores sunt Concilij
Tridenti, sicut vniuersalis Ecclesiae. ibidem
num. 67
Sunt Protectores Religionis Catholicae. p. 11.
num. 68
Principis vigilantia, industria, & occupatio
debet defendere vassallorum otium. ibidem
num. 72
Principes ad tuendum amnis Imperium, & pro-
pullandas iniurias instruci esse debent. p. 12.
n. 80. & 81
Principis opinionem late extendit subditorum
custodia & tranquillitas. ibid. n. 83. & 84
Principis praecipuum est interesse, vassallos
tranquillitate frui. ibid. n. 87
Princeps tanquam tutor, pater, & defensor vas-
fallorum debet potestatem sibi demandaram
exercere. p. 13. n. 95
Principis iustitia pax est populi, tutamen pa-
triae, immunitas plebis, solatium pauperum.
ibid. n. 96
Principes vigilans esse tenentur, ne violentiam
subitui patiantur. ibid. n. 98
Principes culpantur, qui contra praesertata Dei
instituta non prohibent. Laudantur tamen
hoc facientes. p. 19. n. 163
Principes Christiani ex debito officij tenentur
Ecclesiam, cultum Diuinum, dogmata, &
Religionem tueri. p. 20. n. 177
Principes omnes Christiani litterarum Apoltol-
licarum examine vtuntur. p. 32. n. 4
Principes obuiat abusu notorio Ecclesiasticae
potestatis cum moderamine inculpatae tute-
lae, ne pax publica turbetur. p. 33. n. 9
Principes iure naturae quo tenentur ad sedandum
tumultum, & seditionis pericula in Regno
(cuius est Protector atque Ecclesiasticarum
rerum) potest ex hoc litterarum Apoltolic-
executionem impedire. p. 36. n. 39
Principes potest non admittere in suo Regno
Praelatum electum ad dignitatem sibi suspen-
dum. p. 38. n. 50
In Principem quandam violentiam infert im-
portunitas, quia multoties inuoluntarie
multa concedit non concedenda. p. 62. n. 8.
& seqq.
Principis mandati executio suspendenda, si tri-
metur ex ea maius damnum, quam ex dila-
tatione. p. 63. n. 20
Principis mandatum iniustum, aut ipso iure
nullum non est exequendum. ibid. n. 21
Principes semel certus de iusta causa suspensio-
nis suarum litterarum, eas insuper exequen-
das non mandant. p. 73. n. 49
Principes damno cognito facillè corrigunt, quae
iniuste mandauit. ibid. n. 50. & seqq.
Plura iura recensentur in quibus Princeps polli-
cetur corrigere, quae ipse male informatus
decreuit adhibitis perfectionibus Consiliis.
ibid.
Ex Principis leuitate non procedit diuersa iu-
bere, sed ex vtilitate Reipublicae. pag. 74.
num. 51
Principi (quem Senatus repraesentat) assentiri

de timore scandali & Inconuenientis statum.
p. 75. n. 65
Princeps caret potestate praecipendi aliquid
exequi cum scandalo. p. 80. n. 22
Principi data potestas a Deo non fuit in de-
structionem, sed in aedificationem, ibidem
num. 23
Principis potestas iustitia coarctatur & vltra non
potest. ibid. n. 14
Princeps ante oculos habere debet, ne scandala
committantur. p. 82. n. 5, 1
Princeps magis commodum commune, quam
suum custodire tenetur, quia diuiciae vassal-
lorum quasi suae sunt. p. 87. n. 15
Princeps ita suos vassallos tueri debet, vt ne
debiles inueniat, quando illis egeat. ibid. n. 16.
& seqq.
Princeps quanto melioribus praesert, tanto ma-
ior ipse, & honorabilior est. ibid. n. 18
Principis vigilantia omnium domos defendit,
omnium otium est ipsius labor, omnium de-
littia ipsius occupatio. ibid. n. 23
Princeps inter personas Ecclesiasticas potest
obuiare nouitati, & abusu notorio, ne pax
publica turbetur, & commune bonum de-
trimentum patiatur. p. 97. n. 37
Principis obiectum est, quod iustum est, iuxta
Aristotel. p. 99. n. 1. & seqq.
Principes quibus Deus nomen suum commu-
nicauit, ea puritate nitere procedunt, quae
tanto nomini conuenit. ibid. n. 5
Principi non dedit Deus iurisdictionem pec-
candi, nec conferendi alienum. p. 100. n. 10
Principis potestas non agnoscitur, vbi subditis
fit iniuria. ibid. n. 11
Principes quod vltra iustitiam operatur ex im-
potentia gerit. ibid. n. 12. & seqq.
Princeps non dicitur posse, quod honestè non
potest. ibid. n. 14
In Principe Christiano non cadit absoluta po-
testas, cui nihil licet, quod Diuino, natu-
rali, aut gentium iuri repugnat. ibid. n. 15
Princeps quantumuis Supremus de bonis sub-
ditorum disponere non potest, nisi ex iusta
causa, & data recompensa. pag. 101. num. 23.
& seqq.
Principis facultas in retentione Ballatarum vnicò
nititur fundamento, turbacione, scilicet,
Reipublicae, Ecclesiasticae, & Spirituales. p. 111.
n. 11. & seqq.
Principi generaliter competit facultas tollendi
violentias, vt in pace Reipublicae, Ecclesiasti-
cae, & Spirituales vniat. p. 117. n. 2. & seqq.
Princeps ad manus suas, an possit reducere fru-
ctus beneficij vacantis, ne dissipentur. p. 130.
num. 20
Principis Regalia est create magistratus, & crea-
tos augere, vel minuere etiam sine causa.
p. 179. n. 2. cum seqq.
Principes potest diuidere Prouincias, alterare,
& mutare faciendo de duabus vnã, & de
vna duas. p. 180. n. 7
Princeps ex sua Regalia potest Senatum de no-
uo creare, moderare, aut tollere creatum.
p. 182. n. 33. & seqq.
Princeps committens causam ad aliorum iur-
isdictionem pertinentem, illis interdicitur vi-
detur. ibid. n. 42
Molestiae prouenientes ex facto Principis im-
pediunt termini cultum. p. 186. n. 14

DD d. 4

Prin

Index Rerum,

Princeps dicitur conseruator suorum vassallo-
rum. p. 191. n. 18
Principi vti protectori suorum subditorum per-
tinet cognitio omnium violentiarum à qui-
buslibet Ecclesiasticis etiam illatarum. p. 193.
num. 41
Divi Augustini autoritas refertur, qua licite
petitur auxilium à Principe Christiano per
Prelatos contra hostes Ecclesiæ ad eius tu-
tionem magis quam ad vindictam, pag. 201.
num. 6
Si principis præminentia in Ecclesia ex con-
suetudine non feruetur, Ecclesia patitur
scandalum vitandum. ibid. n. 10
Principum Christianorum præcipuum officium
est, Ecclesiam eiusque libertatem, & immu-
nitatem tueri. ibid. n. 11
Principes sæculi nonnunquam in Ecclesia cul-
mina tenent, vt disciplinam Ecclesiasticam
muniant, atque vt seditiones eorum rigore
conterantur. ibid. n. 12
Principes ad tuitionem Ecclesiæ tenentur ex
debito Regalis officij etiam non postulata,
cum ipsorum studij, & Religionis intersit.
p. 202. n. 13
Principes boni est, omnia tueri, quæ spectant
ad functionem Ecclesiasticam. ibid. n. 15
Principes si tuitionem Ecclesiæ præbere negli-
gunt à communionem eiusdem repelluntur.
ibid. n. 16
Principes interfunt Concilijs non ad potentiam
ostendendam, sed tollendas discordias, ver-
ritatem inuentam opitulantes. ibid. n. 23
Principes omnes Christianos Pius I V. prouoca-
uit ad Concilij Trident. protectionem, ob-
seruantiam & executionem. ibid. n. 24
Verba Bullæ eiusdem Papæ, referuntur. p. 203.
num. 25
Principes fecit Deus Protectores Ecclesiæ, &
fidei iuxta Decretum Concilij Trident. ibid.
num. 26
Principes generaliter sunt Protectores status Ec-
clesiastici, & Conciliorum, sed specialiter
destinati sunt Protectores Concilij Trident.
quod plurimorum etiam autoritate falcitur.
ibid. n. 27
Princeps non videns, nec perlegens id, quod
sigillat, sigillum fidem nullam facit. p. 248.
num. 34
Princeps non censetur confirmare quod postea
scribitur in papyro alio à se antea sigillato.
p. 249. n. 35
In quo Innocentius sibi contrarius, & commu-
niter reprobatus notatur. ibid. n. 36
Principes non sunt timor boni operis, sed mali,
iuxta D. Paulum. p. 370. n. 25
Princeps potest se opponere executioni senten-
tiæ latæ in Regno extraneo contra suum vas-
sallum ex prorogatione expressa. p. 403. n. 62.
cum seqq.
Principes inleuis litis pendentiæ coram aliquo
iudice non censetur auocare causam. p. 454.
n. 92. & seqq. & à n. 83. cum seqq.
Principes nec Senatores legitima existente cau-
sa retinentes litteras Apostolicas non incur-
runt censuras Bullæ Cœnæ. p. 34. n. 24. & à
num. 19
Principes iusti sibi iuste contradicere patiuntur.
p. 76. n. 71
Princeps debet permittere Consiliarios libere

iudicium suum proferre, ne detrecti verum
taceant. ibid. n. 72
Æquius est quod vnus Princeps multorum Sen-
natorum sequatur consilium, quam vt multi
vnus sequantur voluntatem. ibid. n. 79
Principis officium est liberare vi oppressos.
p. 25. n. 15
Epistolæ Papæ, & Principis legis vim habent,
& pro lege possunt allegari. p. 38. n. 194
Princeps subuenit in necessitatibus extra Ordini-
nem. p. 152. n. 42
Principale. Vide Accessorium, Clausula.
Quod principaliter agitur attenditur, non quod
venit in consequentiam. p. 123. n. 64
Is, cuius principaliter negotium tangit attendi-
tur non habens ius in consequentiam.
p. 170. n. 12
Principali sublato corrui accessorium, quia eod-
dem modo resoluitur, quo creatur. p. 389.
n. 43. & seqq.
Principali dispositione annullata, omnes clau-
sulæ in ea contentæ resoluntur. ibid. n. 44.
& seqq.
Principales litteræ monitoriales non subscri-
ptæ, cum sint nullæ ex defectu formæ, &
nihil probent, multominus litteræ gratiosæ
in eisdem accessoria in litteræ. p. 391. num. 63.
cum seqq.
Principali concessio intelligitur concessum, &
Delegatum accessorium. p. 420. n. 8
*Præiudicium, Præiudicium. Vide Exemptum,
Renuntiatio.*
Præiudicium quando simul cum possessione alle-
gatur sufficit ad manutentionem, cum tunc
possessio non sit adeo infecta, nec habeat
tantam iuris testentiam. p. 319. n. 15. cum
seqq.
Præiudicium recipit interpretationem ab vsu.
ibid. n. 22
Præiudicium per Episcopum concessum super
exemptione, an valeat in præiudicium suc-
cessorum. p. 320. n. 29
Præiudicium adinstar alterius iam concessi sor-
titur parem & eundem effectum cum illo.
p. 354. n. 5
In Præiudicio adinstar alterius repetuntur om-
nia, quæ in relato continentur. ibid. num. 6.
& seqq.
Præiudicium & ius commune concurrentia ad
idem non confunduntur, sed vtroque potest
quis vri. p. 52. n. 167. & seqq.
Per præiudicium incompatible cum iure aliis
alicui competente, isti renuntiatum censetur.
ibid. n. 169
Præiudicium quod transit in contractum, aut ob
aliam causam onerosam obtentum potest re-
uocari ex causa publicæ vtilitatis. pag. 91.
num. 58
Præiudicium ob remunerationem seruitiorum,
ex pretio, seu alia causa onerosa si sit nocium
Regi, aut Regno, modificari, aut reuocari
potest. ibid. n. 59
Præiudicia Regia aut Regni expressa, seu tacite
concessa, per Sedem Apostolicam tollenda
iteuocabilia, & intacta esse debent, cum
fuerint in remunerationem seruitiorum con-
cessa, & diu tollerata. p. 97. n. 39
Præiudicia, & tollerata consuetudines Regni,
& Regis tanquam concessa Protectoribus, &
defensoribus Ecclesiæ, nec conuellendæ, nec
mutan

& Verborum:

mutandæ sunt à Papa. ibid. num. 41
Præiudicium concessum à Rege contra ius natu-
rale, provt est ius tertij, non valet. p. 101.
num. 19
Præiudicium datum loco, aut Prouinciæ, per-
sonis ipsius Prouinciæ datum intelligitur.
p. 142. n. 110
Præiudicium concessum patriæ, cuiuslibet de pa-
tria ex eo ius competit. ibid. n. 121
Præiudicium continentis fauorem priuatorum, &
Principis simul nequit ab illis renuntiare.
p. 171. n. 21
Præiudicium vnus prodest alteri non præiudicia-
to in iuribus complicatis, & indiuiduis.
p. 174. n. 52
Præiudicium habens ius complicatum vnus re-
nuntiatione non tollitur, cum redandet in
alterius præiudicium. p. 216. num. 20. cum
seqq.
Præiudicium communi, etsi omnes contrauen-
iant solus vnus valet contradicere. p. 273.
num. 42
Præiudicij renuntiatio reuertens ad ius commu-
ne admittitur nisi adsit præiudicium alterius
inseparabile. ibid. n. 43
Præiudicium sui consortis potitur concessor iuris
indiuidui. p. 274. n. 61
Præiudicium quis consequitur ex persona socij,
quod ex sua non poterat. ibid. n. 62
Præiudicium alicui concessio vt Ecclesiæ, Reli-
gioni, &c. simul in gratiam alterius, re-
nuntiatum non valet. p. 375. n. 72. & seqq.
Præiudicium nouiter superueniens mutat forum,
si lis cepta fuerit per citationem nullam, &
præiudicium nouiter conueniendus in suo
foro. p. 388. n. 69
Super præiudicio Sed. Apostol. controuersia ad
ipsum pertinet. p. 319. n. 12. cum seqq.
Regiam recusus pro tollenda violentia, plu-
rimis Theologi vocantur præiudicium. p. 56.
num. 196
Præiudicia, ex quibus competit ad Principes
cognitio de aliquibus causis spiritualibus
non sunt reuocata per Bullam iuxta magis re-
ceptam sententiam. ibid. n. 197
Præiudicia Regum obta à Sede Apostol. ob
remunerationem circa iura spiritualia, Sum-
mus Pontifex non debet reuocare. ibidem
num. 198
Socius non præiudicatus potitur foro præiud-
gato sui socij in rebus indiuiduis. pag. 462.
num. 7
Præiudicium sui confocij fori gaudet socius in
iuribus inseparabilibus. p. 471. n. 72
Minoris præiudicium fori gaudet maior confocius
in inseparabilibus. ibid. n. 73
Præiudicium, & indultum Cardinalis Ordina-
rij de libera collatione in mensibus reserua-
tis prodest Capitulo habenti simultaneam
prouisionem cum Cardinali. ibid. n. 71
Præiudicia ciuitatis, seu originis viri commu-
nicantur vxori ratione coniunctionis, & in-
separabilitatis. ibid. n. 74
Præiudicium, Probabilis.
Ad probandam substantiam gratiæ non sufficit
supplicatio subscripta, sed litteræ super ea
expediendæ illam probant. p. 431. n. 13
Ad probandas circumstantias, & qualitates gra-
tiæ, an fuerit subscripta in signatura per
fias, vel per concessum, ipsa supplicatio sub-

scripta fidem facit. ibid.
Vna probatio contraria probatione conquassa-
tur. p. 503. n. 190. & 191. & seqq.
Probationum paritas cum possessione redditur
ad imparitatem. ibid. n. 194
Oppressus occurrens ad Regem debet de vio-
lentiâ docere. p. 28. n. 148
Probari debet violentia à vim patiente, quia
non præsumitur tanquam iuri naturali odio-
sa. ibid. n. 50
Probatio violentiæ incidit in protectionem per
necessariam consequentiam. ibid. n. 151
In retentionis litterarum recursu cur probatio
per testes admittatur. ibid. n. 160. remissio.
Probatio quæ non debuit admitti, admissa ta-
men valet, & probat. p. 134. n. 55
Et suum operatur effectum, si non fuit impu-
gnata per aduersarium antea. ibid. n. 56
Probationes contra Authorem non nocet suc-
cessori in maioratu, nisi in prosecutione
litis fuerit citatus, vel aliquor actus fecerit
ex quibus sibi præiudicauit. p. 166. n. 15
Probatio per testes causæ legitime ad retinen-
das litteras est consequens necessarium ad
cognitionem violentiæ quæ aliter constare
nequit. p. 193. n. 48
Cognitio violentiæ ob non delatam appella-
tionem non eget extrinseca probatione,
cum sit deducta ex actibus iudicis Ecclesi-
astici rem notoriam inducentibus. ibid. n. 49
Probatio super causa retentionis à Senatu de-
neganda quando consistit in iure, cum per il-
lud iam sit decisa. p. 194. n. 51
Probatio denegatur, quando causa, super qua
oppressus retentionem petitam fundat, con-
fiteatur ab aduersario. ibid. n. 52
Si in probatione consistat causa retentionis de-
ducta, partes ad probandum admittuntur, &
causa tractatur via ordinaria. ibid. n. 55
Probatio per instrumentum, & partes æquales
fidem regulariter facit. p. 247. n. 21
Probatio per testes solos nihil prodest, vbi lex
scripturam requirit pro forma. ibid. n. 22
Et quales casus requirant scripturam, ibidem
num. 23
Probatio dubia in temporis percutione non re-
leuat. p. 321. n. 42
Ad probationem gratiæ necessario requiritur lit-
terarum expeditionem, nec testes sufficiant.
p. 388. à n. 23. cum seqq.
Probanda quomodo sit subscriptio propriæ ma-
nus Sancti. in Senatu cum in commissioni-
bus missis ad partes non apponatur, sed tan-
tum in supplicatione qua commissio petitur
ad euitandam remissionem Ordinatio in pri-
ma instantia. p. 411. cum seqq. Vide cap. 30.
§. 5. per totum.
Paria sunt non probare, quod obscure probare,
p. 499. n. 140
Ad probationem actus quando lex nouum ali-
quem introducit modum cum certis qualita-
tibus, & modificationibus forma inducitur.
p. 241. n. 23. & seqq.
Ad auocationem in prima instantia proban-
dam, nouam probationis formam inducit
Tridentinum, à quo non recedendum, nec
alius probandi modus admittendus. p. 444.
num. 31
Monitoriales ad partes missas, quibus inseritur
rescriptum auocatorum subscriptum mana
Sancti.

Index Rerum,

Sanctis, probant subscriptionem ad effectum
 euitandi remissionem Ordinario. *ibid.* n.32
Processus fulminatus, Processus, Procedere. Vide
Nullus, Commissio, Subscriptio.
 A iudice procedente tempore, quo debet con-
 quiescere, legitime appellatur, & vim face-
 re decernit Senatus. p.139. n.96. & seqq.
 Processus est nullus etiam respectu citati, si om-
 nes confortes non citentur, stante connexi-
 tate iuris ex eadem causa provenientis, plu-
 ries determinavit Rota. pag. 173. num. 41.
 & seqq.
 Processus inhibitiones, & inde sequuta sunt
 nulla ipso iure ex auocatione facta causarum
 ab Ordinariis in prima instantia. p.216. n.19.
 & seqq.
 Processum factum in prima instantia contra for-
 mam & tenorem Trident. ipsum, & consti-
 tutio Leonis X. annullant. p.325. n.26
 Processus appellacione veniunt omnes Scriptu-
 ræ in iudicio factæ coram iudice, & Nota-
 rio deputato. *ibid.* n.28
 Processus appellacione venit sententia. *ibidem*
 num.29
 Processus, & acta nulla sunt facta prorogatio-
 ne absque superioris consensu. p.326. n.36
 Processus nullus gestus à iudice carente iurisdic-
 tione in radice, & à principio, nequit per
 partis consensum revalidari. p.349. n.52
 Procedere qui potuit ex vtraque potestate, si
 se restrinxit ad inuicem, processus non
 sustinetur ex valida. p.292. n.8. & seqq.
 Processus omnis factus vigore commissio-
 nis nullæ ex defectu formæ subscriptionis, pari-
 ter nullus est, vti procedens à radice infecta.
 p.389. n.38. cum seqq.
 Processu fulminato insertæ literæ gratiæ non
 probant, parte opponente, nisi exhibitis ori-
 ginalibus. p.391. n.63
 Idem de privilegio. *ibid.* n.66
 In Processu fulminato transumptæ literæ cum
 autoritate iudicis, & non contradicente
 parte (quæ non adest vbi extrajudicialiter
 proceditur) & cum aliis adminiculis probat.
 p.393. n.80
 Processus nullus ob non præsentatam commis-
 sionem originalem revalidari non potest per
 consensum partis. p.394. n.90. & seqq.
 Causa, ob quam processus est nullus, influit in
 sententiam, ad quam est vehiculum. p. 400.
 num.32
 Processus gestus per executores ex commissio-
 ne non subscripta vicio attentatorum, &
 nullitatis subiicitur ex defectu notariæ iurisdic-
 tionis. p.154. n.62
Procurator. Vide Mandatum.
 Procuratorem constituens ad contrahendum
 matrimonium videtur consentire, & ratifi-
 care iam factum. p.129. n.14
 Procuratorem, & fideiussorem relinquit oppres-
 sus in Senatu, antequam ei tradatur prouiso
 ordinariæ retentionis intentatæ, de quo re-
 censentur duo decreta Senatus. p. 196. n. 83.
 cum seqq.
 Procuratoris finitur mandatum per solam reu-
 indicatam, qui nec deinceps executionem im-
 pedire potest. p.335. n.14
 Per procuratorem specialiter constitutum, an
 possit adimpleri forma iuramenti, c. *de circa,*
de electione d. l. 6. p.366. n.46

Proro

& Verborum.

Prorogatio est extensio iurisdictionis ad casum
 seu personam in ea non expressam. p.332. n.65.
 & 66
 Prorogatio non fit iurisdictionis non existentis.
ibid. n.67
 De prorogationis substantia est consensus par-
 tium litigantium. p.333. n.72
 Prorogationem alienæ iurisdictionis tacite in-
 ductam à lege ratione contractus, aut delicti
 Clericus facit sine licentia Ordinarij, licet
 expressa, & in pactum deducta non teneat.
 p.397. n.5
 Prorogatio ex iuris necessitate, & tacite inducta
 à lege non requirit consensum Episcopi. *ibid.*
 n.6. & seqq.
Prosequutio. Vide Supplicatio. Vide Causa.
 Prosequi supplicationem à litteris Apost. emis-
 sam quis teneatur, & an ob non prosequa-
 tionem retentione præcedens illicita reddatur.
 p.43. n.95. cum seqq. & à n.82
 Prosequutio ex vno capite non tollit aliud, licet
 omnia à principio deduxerit actor, iuxta
 Rotam. p.165. n.6
 Prosequutio ex vna actione non impedit quo-
 minus ad aliam possit conuolari. *ibid.* num.7.
 & seqq.
 Agenti ex vna causa, & prosequuta non obstat
 res iudicata quominus ex alia diuersa vterius
 agere queat. *ibid.* n.10
 Marius Guirba dicens, proponentem nullitate
 tenentem generaliter, & prosequentem vnam cau-
 sam tantum sibi in cæteris præiudicare re-
 probatur, & Tufehus, quem pro se allegat,
 contrarium tenet. p.167. n.26. & seqq.
 Res iudicata non obstat quoad omnia deducta
 in iudicio, si solum aliqua sint prosequuta.
ibid. n.28
 Et de exemplo. p.168. n.29
 Plura deducens in iudicio, aliqua tamen solum
 malitiosè prosequatur, ratione doli sibi in
 omnibus præiudicat. *ibid.* n.30
 Prosequutio supplicationis, sicut & ipsa sup-
 plicatio à litteris incumbit parti, non Regi.
 p.170. n.3. & seqq.
Protestatio. Vide Princeps, Rex, Recursus,
Vassallus, Reuentio.
 Protestatore carens Respublica vi oppressa infe-
 lix iudicatur. p.6. n.3
 Protestatore omnia indigent & misera, & felicia.
ibid. n.4
 Pluræ autoritates Sacræ Scripturæ referuntur
 concludentes infelicitatem vi oppressi
 carentis protestatore. *ibid.* n.5. & seqq.
 Protectionem (cum sæpè sit necessaria) non est
 vetosimile sibi seruasse Deum, sed sui vi-
 cem gerentibus commisit. p.7. n.27
 Pro protectione præstanda tributum datum Re-
 gi. p.8. n.41
 Protectio est de Regalibus Principi competens
 in signum supremæ potestatis. p.13. n.103.
 cum seqq.
 Protectio vi oppressorum proprium Regis offi-
 cium est, aliis alienum, non præcatio, sed
 proprietate suum. p.15. n.120
 Vbi Regalia absolute nominatur, præcipue in-
 telligitur de protectione vi oppressorum. *ibid.*
 num.122
 Super protectione vi oppressorum (quæ Regi
 competit de iure vti Regalia) potest Rex cog-
 noscere inter Ecclesiasticos, cum aliter

sum auxilium præstare non possit. pag. 17.
 num.148

Protectio Ecclesiæ aut persone, cui commen-
 data est, defensione extrajudicialis, non iurisdic-
 tione attributa intelligitur. p.18. n.153

Protectio, cui protectio commendata est, po-
 test etiam armis commendatam defendere.
ibid. n.154

Protectio alicuius commendatus ad instar fo-
 rensis habetur, in quem protector non ad-
 quirat iurisdictionem. *ibid.* n.155

Protectio vi oppressorum, aut patriæ fortitudi-
 nis virtus est plena iustitiæ. p.22. n.193

Imperator quoad protectionem Dominus est
 subditorum, non tamen rerum particularium.
 p.101. n.23. & seqq.

Protectio vi oppressorum, ne scandalum patiat-
 ur Respublica, propria est Principis Regalia.
 p.170. n.7. & seqq.

Epistola Bonifacij Papæ refertur missa Impera-
 tori Honorio, vt protectionem, & auxilium
 Ecclesiæ, & Religioni oppressæ præstaret.
 p.201. n.3. & 4. & seqq.

Protectio Tridentin. commendata Principibus
 nulli eorum magis conuenit, quam Regi
 Catholico & de ratione. p.204. n. 42. & seqq.

Protectio Concilij adhibita per Regem mensu-
 ratum cum declarationibus eiusdem S. Con-
 gregat. p.209. n.14. & seqq.

Protectio Trid. in c. causæ omnes, non cessat
 cum eius dispositio vnius renuntiatione non
 tollatur, sed ad preces recurrentis à Rege
 præstanda est. p.216. n.27. & seqq.

Protectionis Regalia vti nequit Rex super non
 contentis, nec comprehensis in decretis Con-
 cil. Trid. p.218. n.3. & seqq.

Protectionis Regalia denegatur super casu non
 comprehenso in dispositione Trident. p.324.
 n.9. & seqq.

Protectionis Regalia inseparabiliter inhæret
 Regiæ dignitati, maxime in tuenda fide.
 p.465. n.27

Quam à se abdicare, aut renuntiare non po-
 test, nisi simul Coronæ renuntiet. *ibidem*
 num.28

Rex Catholicus asserit, se esse non solum pro-
 tectorem S. Inquisitionis Hispan. sed patro-
 num. p.469. n.52

Protestatio.

Protestari pluries debet pars coram Ordinario,
 vt ob negligentiam post biennium lapsum
 possit causa ab eo auocari. p.240. n.8. & seqq.

Et an hæc protestatio facta coram antecessore
 constituat successorem in negligentia. *ibidem*
 num.10

Protocollum.

Ex Protocollo nequit agi in iudicio ad rem in
 contractum deductam, quia ad id destinatum
 non est. p.432. n.17

Ex Protocollo probantur dubia, & defectus scri-
 pturæ, ad quod magnam fidem facit. *ibid.*
 num.18

Supplicatio subscripta est matrix, & Protocol-
 lum, ex qua non agitur in iudicio ad substan-
 tiam gratiæ, tamen ad eius circumstantias, &
 qualitates, seu ad probandum defectum lit-
 terarum fidem facit. *ibid.* n.19

Prouincia. Vide Italia.

Singularum Prouinciarum mores Papa facile
 ignorat. p.48. n.126
 Vnaque